

ПРОТОКОЛ

№ 449

гр. Пазарджик, 27.02.2024 г.

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, VIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: Ц.нка Вълчева

при участието на секретаря Стоянка Миладинова
Сложи за разглеждане докладваното от Ц.нка Вълчева Гражданско дело №
20235220104005 по описа за 2023 година.
На именното повикване в 11:00 часа се явиха:

Ищецът И. П. Ш. не се явява, редовно призован на посочения съдебен
адрес. За него се явява адв. К., редовно упълномощена да го представлява, с
пълномощно приложено по делото.

Ответницата Ц. И. Ш. се явява лично, редовно призована на посочения
съдебен адрес и с адв. Я., редовно упълномощена да я представлява, с
пълномощно по делото.

АДВ. К.: Моля да дадете ход на делото.

АДВ. Я.: Моля да дадете ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не е налице процесуална пречка по хода на делото,
поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО:

На основание чл. 143, ал. 1 от ГПК пристъпва към изясняване на делото
от фактическата страна.

АДВ. К.: Поддържам подадената исковата молба и доказателствените
искания към нея. Оспорвам изложените в отговора твърдения. Не се
противопоставям да бъдат приети като писмени доказателства, приложените
такива към отговора, с изключение на разпечатка от приложение Вайбър на
кореспонденция, в която се твърди от ответницата, че са изпращани от моя

доверител. Оспорвам истинността на същите. Твърдя, че доверителят ми не е изпращал на ответницата тези съобщения. Освен това считам, че тази разпечатка е неотносима към релевантните за спора факти. Водим двамата допуснати свидетели, а именно лицата М. П. и И. И.. Не се противопоставям да бъдат приети преписките приложени по делото, изискани от съответните държавни органи, съобразно указанията на съда.

АДВ. Я.: Поддържам писмения отговор. Считам, че в депозираната искова молба не са определени точно с кои думи е извършена обидата и с кои думи е извършена клеветата и изразите, вследствие на което са нанесени вредите, които също не са доказани, че са произтекли от действия на ответницата. Водим двама свидетели М. П. Ш. и А. М. Ш.а. Моля да се приемат двете преписки, които са дошли от съответните държавни органи, които по безспорен начин доказват изложените от нас твърдения в отговора. Представяме снимките, които сме разпечатали, на диск – един за съда и един за ищцовата страна. Считам, че те точно определят и изясняват факта относно вредите, дали съответно ищеца в самия ден се е почувствал зле, т.е. дали се е почувствал неразположен, потърсил ли е лекарска помощ и охарактеризират и дават яснота относно фактите, изложени в отговора – вида на автомобилите, кои лица са присъствали там. Моля да приемете снимковия материал, за да придобие съда представа какво, в кой момент и как се е случил инцидент. Приложила съм с отговора снимките на хартиен носител. Днес представям същите снимки на диск, за да може съдът евентуално да ги приеме и да имат доказателствена тежест.

АДВ. К.: Не съм оспорила приложените снимки към отговора и считам, че не е нужно да бъдат приемани на ел. носител, след като са идентични с тези, приложени към отговора.

АДВ. Я.: Да, тези снимки към отговора са снимките качени на диска, който днес представям.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ. 146 ОТ ГПК СЪДЪТ ДОКЛАДВА ДЕЛОТО:

Предявеният иск е с правно основание чл. 45 от ЗЗД - за обезщетение за неимуществени вреди и по чл. 86 от ЗЗД.

Твърди се в исковата молба, че ответницата е леля - сестра на майката на ищеца. Твърди се, че живеят съвместно в един имот, находящ се в гр.Пазарджик, ул. „*****, в който е построена двуфамилна жилищна сграда,

като ответницата и синът ѝ живеят на първия етаж от сградата, а ищеца и майка му - на втория етаж. Дворното място, таванските и избените помещения се ползват общо от тях.

Твърди се, че от дълги години, както и към настоящия момент ищецът работи като международен шофьор, поради което повечето дни от месеца е извън дома си. Ответницата също доста години живеела в САЩ, така че имотът се обитавал преимуществено от майка му и от сина на ответницата, като през този период поддържали помежду си горе-долу нормални, спокойни отношения. След завръщането на ответницата от САЩ и трайното ѝ установяване в имота в гр. Пазарджик отношенията им се влошили. Възползвайки се от отсъствието на ищеца, поради естеството на работата му, ответницата и синът ѝ подлагали на психически тормоз майка му, обиждали я, непрестанно я следели къде ходи, с кого се среща, с какво се занимава. Търсели непрекъснато повод за скандал, позволявали си да унищожават имущество, което е общо на всички, съсипвали растения, които са засадени от майка му и за които тя се грижела. Това поведение се насочило и към ищеца, когато се прибирал от път и пребивавал в дома си. Ситуацията се влошила особено много, след като ответницата научила, че ищецът е инвестирал в изграждане на малка фотоволтаична електрическа централа в негов собствен имот в с. Елшица. Леля му решила, че е станал милионер, озлобила се към него и майка му още повече. Заплашвала ги, че ще намери начин да ги съсипе. Без повод и основание започнала да подава жалби срещу него до полицията, икономическа полиция, прокуратурата, в които твърди, че той я обезпокоява, вдигайки шум, че, бидейки международен шофьор, крадял нафта, която включително и продавал, че незаконно е монтирал на покрива на къщата соларен панел за топла вода, че бил психично болен /шизофреник/ и алкохолик и да се вземат мерки срещу него. Срещу майка му също подавала жалби. Вследствие поведението на ответницата, а и на сина ѝ, ищецът и майка му в един момент започнали да обмислят вариант да продадат тяхната собственост и да напуснат имота, тъй като тормозът и напрежението им дошли в повече.

Твърди се, че на 15.10.2023 г. /неделя/ около 15,30 ч. - 16,00 ч. ищецът бил на улицата пред дома му, където бил паркирал автомобила си. Имало още четири - пет паркирани на съседни коли. Подреждал колата си и чакал майка му и кумът на племенника му да си дойдат от с. Елшица, където били отишли

с бусчето на кума на племенника да закарат някои строителни материали до тамошния му имот. Освен ищеца, на улицата били племенникът му, приятелката на кума му, двама съсед, с които разговаряли. Забелязал, че ответницата на няколко пъти се показвала от къщата, излизайки на двора, и следяла какво се случва на улицата. Когато майка му и кумът на племенника му пристигнали, ответницата отново била на двора и го наблюдавала. В един момент ищецът отишъл и отворил багажника на автомобила си, за да остави едни инструменти. Тогава ответницата изскочила на улицата с телефон в ръка и започнала да крещи: „От колко време те дебна да те хвана с крадената нафта, ама сега ми падна в ръчичките. Крадец! Къде ще я носиш тая нафта от багажника? Зареждаш цялата махала с крадената нафта. С подкупи от кражбите ти на нафта си създаваш приятелствата.“ Нарездайки горните обиди и клевети, ответницата правела и снимки с телефона си. Ищецът се стъписал в първия момент, защото неочаквал ответницата да си позволи такова неправомерно поведение пред толкова много хора. Единственото нещо, което успял да й каже, било да дойде лично да погледне и в багажника и в купето на автомобила дали има туби с нафта. На тази покана ответницата отговорила: „Ще отидеш там, където е мястото на крадците и майка ти много, ама много ще има да плаче“. След тези думи на майка му й станало зле. Ищецът тръгнал към ответницата, с намерение да й потърси сметка за думите, но тя бързо се насочила към къщата, продължавайки да го обижда, викайки: „Крадец, шизофреник, алкохолик“. Ищецът се върнал при роднините и съседите си. Племенникът му го попитал, дали е вярно това, което казвала ответницата. Ищецът се почувствал изключително зле, че трябва да опровергава тези лъжи по негов адрес, чувство на неудобство и срам пред съседите, близките и познатите, които станали свидетели на този случай. Роднините и съседите му започнали да го успокояват. В един момент се почувствал много зле. Усетил как лицето му пламнало, зачервил се, притъмняло му пред очите, започнало бучене в ушите му, усетил тежест в гърдите си. Сочил, че негова съседка е д-р М. - невролог и нейният зет, който присъствал на случилото се, го завел в дома им, за да го прегледа тъща му. Полежал доста в дома им, кръвното налягане му било доста високо и д-р М. му дала и лекарство. Докато е бил в дома на д-р М., майка му и кумът на племенника му отишли до неговия дом и като дошли да го видят и вземат от дома на д-р М. му казали, че ответницата междувременно е изляла нафта по

вътрешната страна на оградата към къщата и всичко миришело на нафта.

Твърди се в исковата молба, че ищецът, сред роднините, съседите и колегите му, се ползва с добро име, като човек, който винаги е готов да помогне с каквото може, като честен човек и човек с достойнство. Обидните, неверни твърдения на ответницата към него, отправени и публично, уличаването му публично от същата в извършване на престъпление представляват деликт, противоправно деяние, нарушение на общоприетия правен принцип да не се вреди другиму, да не се увреждат морални интереси на други лица. Деянието на ответницата създадо на ищеца социален дискомфорт, причини му емоционални, психически и физически сътресения, изразяващи се в силно притеснение, чувство на срам, потиснатост, неудобство в комуникацията му с хората, присъствали на случая - негови близки, роднини, съседи, поради накърнената му репутация, отразило се и на физическото му здраве – главоболие, високо кръвно налягане, нарушение на съня му - всички те представляващи неимуществени вреди вследствие на противоправното деяние на ответницата. Счита се, че от фактическа и правна страна са налице предпоставките за ангажиране отговорността на ответницата по чл. 45 от ЗЗД, във вр. с чл. 52 от ЗЗД.

Искането към съда да постанови решение, с което, на основание чл. 45 от ЗЗД, вр. с чл. 52 от ЗЗД, да осъди ответницата да заплати на ищеца сумата от 1000 лева, представляваща обезщетение за причинените му от нея неимуществени вреди от осъществения от същата деликт, изразяващ се в публично нанесените му обиди и приписване извършването на престъпление, засягащо репутацията и доброто му име в обществото, уронващ честта и достойнството му, личния му и професионален авторитет, осъществен на 15.10.2023 г. в гр. Пазарджик на улица „Владислав“ около 15.30-16,00 часа, а именно с думите: „Крадец, шизофреник, алкохолик“; „Зареждаш цялата махала с крадената нафта“; „С подкупи от кражбите ти на нафта си създаваш приятелствата“; „Ще отидеш там, където е мястото на крадците“, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 15.10.2023 г., както и да му заплати сторените от него съдебни разноски.

В исковата молба са направени доказателствени искания.

В законоустановения срок по чл. 131 от ГПК по делото е постъпил писмен отговор на исковата молба от ответницата, с който счита исковата

молба за допустима, но неоснователна. Оспорва изцяло описаните в исковата молба обстоятелства, а именно, че е причинила неимуществени вреди, вследствие на осъществен от нея деликт, изразяващ се в публично нанесени обиди на ищеца и приписването на извършване на престъпление, засягащо неговата репутация и доброто му име в обществото, уронващ честта и достойнството му, както личния и професионалния му авторитет, осъществен на 15.10.2023г. в гр. Пазарджик, ул. „*****“ около 15.30 часа - 16.00 часа, а именно с думите: „Крадец, шизофреник, алкохолик“; „Зареждащ цялата махала с крадената нафта“; „С подкупи от кражбите ти на нафта си създаваш приятелства“; „Ще отидеш където е мястото на крадците“.

Твърди се, че не отговаря на фактическата обстановка, изложените в исковата молба обстоятелства, а именно, че на 15.10.2023 г. в гр. Пазарджик, ул. „*****“, около 15.30 часа - 16.00 часа, ответницата Ц. И. Ш. е причинила на И. П. Ш. неимуществени вреди, вследствие на осъществен от нея деликт, изразяващ се в публично нанесени обиди на ищеца и приписването на извършване на престъпление, засягащо неговата репутация и доброто му име в обществото, уронващ честта и достойнството му, както личния и професионалния му авторитет, като отправила към него думите; „Крадец, шизофреник, алкохолик“: „Зареждащ цялата махала с крадената нафта“; „С подкупи от кражбите ти на нафта си създаваш приятелства“; „Ще отидеш където е мястото на крадците“;

Твърди се, че на 15.10.2023г., Ц. И. Ш. излязла на улицата случайно и видяла, че пред пътната врата на съседите, И. Ш. сипвал нафта в резервоара на един от автомобилите от 10 литрова туба за минерална вода. Тя се върнала, взела телефона и започнала да снима, направила десетина снимки. След като ищецът видял, че ответницата го снима избухнал, като пред всички на улицата ѝ показал среден пръст, а майка му П. Ш. отправила към нея неприлични изрази, а именно: Одиш да се ръгаш, с който ти падне; Ц. Ш. им отвърнала с думите: „Този момент от кога го чаках“ и се прибрала в къщата. Твърди се, че ответницата не е отправяла към ищеца сочените в исковата молба изрази: „Крадец, шизофреник, алкохолик“; „Зареждащ цялата махала с крадената нафта“; „С подкупи от кражбите ти на нафта си създаваш приятелства“; „Ще отидеш където е мястото на крадците“. През това време нейният син бил с дъщеря си във всекидневната стая, която има видимост към улицата и прозорецът бил отворен, те видели случващото се на улицата, как

ищецът наливал нафта в паркираните автомобили и показал среден пръст на Ц. Ш. и чули неприличните изрази, изречени от майката на ищеца към Ц. Ш..

Твърди се, че видно от направените снимки, ищецът и неговата майка, не са изпитали твърдените от тях вреди. Точно обратното, той отишъл в дома на д-р М. и на двора, към който има видимост и чуваемост от дома на Ц. Ш., д-р М. му давала съвети и описвала симптомите за наличие на високо кръвно налягане, а не му е оказвала първа помощ. Не са представени с исковата молба медицински документи, които да удостоверяват настъпило разстройство на здравето на ищеца и неговата майка.

Твърди се, че исковата молба е подадена от И. Ш., след като ответницата Ц. Ш. е подала на 16.10.2023г. до Районна прокуратура - Пазарджик жалба, с вх.№5416/16.10.2023г., че на 15.10.2023 г., като посочила, че се е натъкнала на ситуация, в която ищецът изнасял от вкъщи нафта в 10 литрови туби от минерална вода, като най-демонстративно ги изсипвал в резервоарите на три автомобила паркирани на улицата. Преди това на 02.10.2023г., ответницата е подала жалба срещу И. Ш. до Районна прокуратура, с вх. №5416/02.10.2023 г. и жалба до Регионална инспекция по околната среда и водите - Пазарджик, че същия на 30.09.2023 г. в двор на жилищен имот, находящ се на ул. „*****“ е излял нафта около плододаващи растения – киви, с цел да бъдат унищожени. След извършена проверка, ответницата е била уведомена с писмо изх. №ж-12-10/19.10.2023г. от Регионална инспекция по околната среда и водите - гр. Пазарджик, че в посочения от нея имот е констатирано действително наличието на мазни петна с миризма на нафта, която е излята в почвата около плододаващи растения от вида киви. При проверката било констатирано, че мазни петна се наблюдават в основата на самите стъбла, както и по зида на намиращата се в близост до тях ограда. Растенията били на видима възраст около 15 години. В резултат на извършената проверка бил съставен констативен протокол на ищецът И. Ш., като му било дадено задължително предписание да извърши почистване (изгребване) на замърсената почва от нафта и указания да я съхранява в подходящи съдове, плътно затварящи се до предаването ѝ на лице притежаващо документ по чл.35 от ЗУО.

Твърди се, че на 30.09.2022 г. Ц. Ш. подала жалба до Районна прокуратура - Пазарджик срещу ищеца, че на 25.09.2022г. в 01:40 часа на ул.

„*****“, ет.1, в къщата, където живеела със сина си и семейството му се чувала силна музика и тропане от горния етаж, обитаван от сестра ѝ и племенникът ѝ - И. Ш.. Това не представлявало единичен акт от негова страна, тъй като при снетите от ответницата обяснения, тя посочила, че ищецът работел като международен шофьор и когато го нямало било спокойно, но когато се върнел от път започвал да ги тормози, като през нощта пускал силна музика и тропал.

Твърди се, че при отправени забележки от нейна страна, той я обиждал с думите „дърта курва“, като към посочената по-горе жалба приложила разпечатка от мобилно приложение Вайбър на водена кореспонденция между нея и племенникът ѝ И. Ш.. По подадената от Ц. Ш. жалба била образувана прокурорска преписка с вх.№6279/2022г. по описа на РП - Пазарджик и от извършената проверка действително се установило, че И. Ш., действително нарушавал нощната тишина. По преписката не се съдържали данни за отправени закани към ответницата, а единствено данни за отправена към нея обида от И. Ш., поради което било налице състав на престъпление по чл. 146, ал.1 от НК, като същия бил предупреден устно по телефона от Пламен Панчев, прокурор от РП - Пазарджик, да не отправя обидни квалификации спрямо Ц. Ш.. С постановление от 14.11.2022г. на РП - Пазарджик е отказано да се образува досъдебно производство по подадената от ответницата жалба, тъй като нарушението на нощната тишина не съставлявало престъпление по НК.

Твърди се, че от изложеното безспорно се установява, че отношенията между страните са влошени от години и изнесените от Ц. Ш. факти отговарят на обективната истина, тъй като тя е подавала жалби до различни институции и то преди И. Ш. да заведе исковата молба. Думите, които ответницата е казала на ищеца, а именно: „От кога го чакам този момент“ не представляват обида или клевета, а представляват оценка на ответницата към определен факт или събитие. Оценъчните твърдения представляват оценка на изказалия ги към определени факти, лица или събития и в този смисъл те не подлежат на преценка от страна на съда за верността им. Единствената преценка, която следва да се направи е дали тези оценъчни твърдения представляват обида. В този смисъл решение № 204 от 12.06.2015 г. по гр.д. № 7046/14г., IV г.о., Решение 62/06.03.2012 г. на ВКС, по гр.д. № 1376/2011г., IV г.о. и др., съгласно които оценъчните съждения не могат да се проверяват за тяхната

вярност - те представляват коментар на фактите, а не възпроизвеждане на обстоятелства от обективната действителност. За вярност могат да бъдат проверявани само фактическите твърдения, но не и оценката на фактите. Не е противоправно поведението при изказани мнения с негативна оценка, пряко или косвено засягащи конкретно лице, когато името му се коментира.

За да възникне задължение за обезщетяване на претърпени вреди, в хипотезата на извъндоговорната отговорност при непозволено увреждане, съгласно чл.45 от ЗЗД, кумулативно следва да са изпълнени следните предпоставки, а именно: 1. да има деяние (действие или бездействие); 2. деянието да е противоправно; 3. да е налице вреда - имуществена или неимуществена; 4. да е налице причинна връзка между деянието и вредата, като последната е пряка и непосредствена последица на същото; 5. деянието да е извършено виновно, а съгласно чл.45 ал.2 от ЗЗД, вината се предполага до доказване на противното. В настоящия случай осъществените от Ц. Ш. деяния не са противоправни, тъй като произтичат от факта, че изказването на мнение, чрез слово - писмено или устно е конституционно гарантирано право на всеки гражданин, закрепено в чл.39 ал.1 от Конституцията на Република България. Правото на мнение и правото на разпространяване на информация са упражнени от ответницата така, че да не се засяга доброто име на друго. В случая тя не е нарушила посочените граници и не е изложила невярна информация, с клеветнически характер за И. Ш., което да породи деликтна отговорност, а оттам и задължение за обезщетяване. В случая не са налице всички предпоставки, обуславящи деликтната отговорност на Ц. Ш.: деяние, извършено от нея; противоправното на същото; вина на дееца; вреди за пострадалия и причинна връзка между противоправното виновно извършено деяние и вредите, с оглед на което исковата молба е неоснователна.

Сочи се, че следва да се прави ясно разграничение между обидата и клеветата, които са в обсега на предвидените с чл. 39-41 от КРБ ограничения, и оценъчните съждения, които са извън този обseg. Съгласно установената съдебна практика, когато не се касае за превратно упражняване на правото по чл.39 ал.1 от Конституцията на Република България (КРБ) и свободата на мнение не е използвана, за да се увреди доброто име на друго, твърдения и оценки могат да се разпространяват свободно. Свободата на изразяване на мнение е изключена в случаите, визирани в чл.39 ал.2 КРБ, но във всеки друг

случай гражданите могат да разпространяват правомерно свои оценъчни съждения. Публичното изказване на оценъчни съждения, които не осъществяват състава на обидата или състава на клеветата, не е противоправно, поради което и не е налице основание за ангажиране отговорността на автора им.

Не се възразява да бъдат приети представените с исковата молба писмени доказателства.

Искането към съда е да постанови решение, с което да отхвърли изцяло предявения от И. П. Ш. иск срещу Ц. И. Ш., като неоснователен и недоказан по основание и размер.

Претендират се направените разноси по делото.

Към отговора на исковата молба са приложени писмени доказателства. Направени са доказателствени искания.

С определението по чл. 140 от ГПК от 22.12.2023 г. съдът е дал правна квалификация на предявения иск. Приел е представените от страните и съответно приложени към исковата молба на ищеца и към писмения отговор на ответника писмени доказателства. Произнесъл се е по доказателствените искания на страните. Указал им е разпределението на доказателствената тежест в производството.

С оглед определението на съда по делото са постъпили изисканите данни от съответните административни органи, поради което съдът счита, че следва да бъдат приети.

Ще следва да се допуснат до разпит посочените от страните и доведени в днешното съдебно заседание свидетели.

По искането на пълномощника на ответницата за прилагане по делото на представения днес компактдиск, съдът намира, че не следва да бъде уважавано, предвид заявеното от адв. Я., че в диска се съдържат файлове на четирите снимки, приложени и към писмения отговор на ответницата. Още повече, че процесуалният представител на ищеца изрично заяви в днешното съдебно заседание, че не оспорва приложените към отговора четири броя снимки. Затова компактдискът ще следва да се върне на ответната страна.

СЪДЪТ по доказателствата

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА представените от страните и съответно приложени към исковата молба на ищеца и към писмения отговор на ответника писмени доказателства.

ПРИЕМА писмо на РИОСВ – Пазарджик, с вх. № 2157/26.01.2024 г., ведно с приложения към него Констативен протокол № 17-69/12.10.2023 г.

ПРИЕМА писмо на РУ – Пазарджик, с вх. № 2078/25.01.2024 г., с което дават данни за две подадени жалби от лицето Ц. И. Ш. за периода 2022-2023 г.

ПРИЕМА писмо на РП - Пазарджик с вх. № 1810/23.01.2024 г., ведно с приложените към него документи, а именно Постановление за отказ да се образува ДП от 14.11.2022 г., и Постановление за отказ да се образува ДП от 05.12.2023 г.

ПРИЕМА писмо на РП – Пазарджик с вх. № 1808/23.01.2024 г., ведно с приложенията към него.

ДОПУСКА до разпит като свидетели на ищцовата страна лицата М. П. и И. И..

ДОПУСКА до разпит като свидетели на страната ответник лицата М. Ш. и А. Ш.а.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на адв. Янакива за приемане по делото на представения днес от нея компакт диск и ВРЪЩА същия на ответната страна.

АДВ. К.: Нямам възражения по доклада.

АДВ. Я.: Нямам възражения по доклада.

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА КЪМ РАЗПИТА НА ДОПУСНАТИТЕ СВИДЕТЕЛИ.

СНЕМА САМОЛИЧНОСТТА НА СВИДЕТЕЛЯ, КАКТО СЛЕДВА:

М. В. П. – роден на 24.07.1999 г. в гр. София, живущ в с. Петърч, общ. Костинброд, българин, български гражданин, неженен, неосъждан, със средно образование, занимава се с мебели и строителство, без родство със страните.

Свидетелят предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 от НК.

Свидетелят обеща да говори истината.

СВИД. П.: Познавам И. и майка му, защото съм кум на племенника му.

Ходихме да видим обекта в с. Елшица, да разтоварваме и да видим какво ще правим. След това отидохме до къщата на И. в Пазарджик и оттам спираме пред тях и И. беше отвън и си говореше нещо с комшията и работеше нещо по колата. Застанахме до него и си говорим. Моята приятелка забеляза, че ни гледат от съседна къща и ни снимат с телефон. И. каза да не обръщаме внимание, защото това не е за първи път. Ние продължаваме да си говорим и изведнъж излезе тази жена. Не мога да кажа дали тази жена е тази, която е в залата. Аз я видях тогава за първи път. Аз не я познавам. Излезе и започна да вика „Сега те хванах от колко време те дебна, сега ми падна в ръчичките“ и започна да се кара на И.. Тя каза „Продаваш нафта на целия квартал“. От там приятелката ми се притесни и вика „Вярно ли е това“ и И. вика „Ела да видиш нафтата къде е“. Отвори багажника - няма туби, няма никаква нафта“. Излезе майка му на И. и започна да го разпитва какво се случва и ѝ стана лошо и И. се притесни и тръгна към тази жена, която ни снима, да търси обяснение защо така говори и да се разберат. Жената, която ни снима тръгна в обратна посока да се прибира и му каза, че е „крадец“ и че „майка му ще плаче много“. Жената каза, че И. е „алкохолик“, „шизофреник“ и на него му стана неудобно от мен, защото ме е викнал да си говорим за обекта и му прилоша и почервения и комшията, с който си говореха той каза, че е доктор и са го прибрали после у тях, но оттам нататък не знам нищо, защото след случката с приятелката ми си тръгнахме.

За първи път посещавам мястото където се разви случая, който се разви на улицата. Впоследствие разбирам на улицата кой къде живее. Разбрах, че И. живее на тази улица, в същия двор – не където е спрял колата, а срещу тях. Той беше спрял колата пред доктора и живее срещу доктора. Не знаех тогава коя е жената, която снима. Впоследствие разбрах, че тя е на майка му сестра. Това ми го каза И., този на когото съм кум. И. е племенник на И.. Когато разговаряхме на улицата до автомобила не съм видял И. да налива нафта в друг автомобил. Моят автомобил не е на нафта. Не съм видял наоколо да има туби с нафта. Багажникът на И. беше празен, имаше инструменти за колата. И. почервения и каза, че го стягат гърдите. Това забелязах. Оттам докторът го прибра в неговия двор. Когато го прибра докторът аз си тръгнах, защото и на мен ми стана неудобно.

АДВ. К.: Моля да предявите на свидетеля 4 броя снимки, които са

приложени по делото.

АДВ. Я.: Не възразявам.

Искането на адв. К. съдът счита за основателно, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРЕДЯВЯВА на свидетеля М. П. 4 броя снимки, приложени към писмения отговор на ответницата.

СВИД. П.: Говоря точно за този случай. На снимка 3 и 4 лицата са ми познати. На снимка 3 мъжът до момичето съм аз. Момичето е приятелката ми. Възрастната жена е майката на И.. Мъжът вляво, в дъното /под багажника/ е И.. Зад възрастната жена е И.. На снимка 4 сме И., майка му, И. и аз. Това са колите, паркирани пред къщата на доктора, срещу която се намира къщата на И.. Портата, до която сме спрели колите е на доктора. Знам, че бялата кола е на И., червената - на майка му, а тъмната не знам на кой е. Тези снимки мисля, че са преди скандала, защото сме снимани от по-далече. Според мен 3-та и 4-та снимки са след скандала, когато майка му излезе и го пита какво става. След последната снимка 4, жената, която ни снимаше си тръгна да се прибира, защото И. потърси сметка, защо му говори така и му петни името. Когато тя тръгна да се прибира тя викаше, че е „шизофреник“, „алкохолик“, „крадец“. Аз след това си тръгнах.

Преди да си тръгне жената, И. първоначално ни каза да не ѝ обръщаме внимание, защото тя го снима постоянно. Друго И. не е казвал. Когато чу, че се вика, майка му на И. излезе. Тази жена беше първо на портата, после беше на улицата. И. го познавам откакто на племенника му се родиха децата. Едното дете е на 2 години, другото на 1 година. Рядко го виждам. Виждал съм го два, три пъти когато е идвал на гости в София на племенника му. Когато сме се събирали не е имало случай да сме прекалявали с алкохол. Впоследствие, месец след това, от И. разбрах коя е тази жена. Аз си тръгнах преди И.. И. остана там и вече не знам, при И. ли, при баба му ли – не мога да кажа. Преди да си тръгна, докторът хвана под ръка И. и тръгнаха към дома на доктора. И. дръпна майка си, после тя си отиде навътре. И. я дръпна, защото я видя, че ѝ стана лошо и тя сама се прибра в къщата пак на доктора и И. и докторът също отидоха там. Не съм чул какво точно си говореха доктора и майка му. Докторът излезе впоследствие. Докторът чу скандала и след това излезе. Той излезе вече накрая като чу че се вика „крадец“ и такива неща.

Впоследствие не знам какво се е случило. Репликите, които отправяше жената, която ни снимаше, не беше с нормален тон. Говореше по-високо. Моята приятелка забеляза, че една жена от съседния двор ни снима. Не съм забелязал други хора да има в този двор. Когато излезе майката на И. не съм чул да казва нещо на жената, която ни снима. Само казваше на И. да не се занимава.

СНЕМА САМОЛИЧНОСТТА НА СВИДЕТЕЛЯ, КАКТО СЛЕДВА:

И. М. И. – роден на 01.01.2001 г. в гр. София, живущ в гр. Костинброд, българин, български гражданин, женен, неосъждан, със средно специално образование, работи като автомонтьор в София, И. ми е вуйчо, а баба Ц. ми е баба, тя е сестра на баба. Желая да бъде свидетел.

Свидетелят предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 от НК.

Свидетелят обеща да говори истината.

СВИД. И.: Живея в Костинброд. Посещавам дома на вуйчо и моята баба често – в месеца един, два пъти. Знам, че баба ми и вуйчо ми имат проблеми с баба Ц., откакто баба Ц. се върна от Щатите. Има спорове, скандали постоянно между тях, най-вече откакто вуйчо направи фотоволтаици в с. Елшица. Знам за проблемите, защото вуйчо и баба ми споделят. Един път в средата на месец октомври 2023 г. имаше на село да се строят неща и аз с буса докарах строителни материали за Елшица. Дойдох в събота в Пазарджик, преспях тука със семейството ми. Ние с вуйчо пътувахме заедно от София, той взеше семейството ми, аз карах буса пълен с материали. На следващия ден, в неделя, кумът ми М. трябваше да дойде с приятелката му в с. Елшица и да погледне какво ще се прави с тези строителни неща, трябваше да вдига стени. Отидохме там, кума ми М. погледна, видя какво трябва да се прави. Почти бяхме разтоварили материалите от буса. Погледна какво трябва да прави. Разтоварихме буса и си тръгнахме. Дойдохме в Пазарджик, аз бях с баба ми, кума ми с приятелката си. Това беше около 3-4 часа следобед. Дойдохме тук и бяхме навънка. Вуйчо ми правеше нещо по колата. Колата беше отсреща срещу комшиите беше спрял, на улицата. Ние останахме с кума ми при него и приятелката му и си говорихме. И баба остана и тя. Говорихме си и по едно време на кума ми приятелката каза, че от нашия двор – от къщата на вуйчо ни, някой ни снима. Излиза, по-скоро ни наблюдава, не ни снима. Излезе баба Ц. с телефона и

започна да ни снима и да нарича вуйчо с думите „Сега ми падна в ръчичките с крадената нафта, с която зареждаш целия квартал и с тази нафта си създаваш приятелства“. На вуйчо му стана неудобно. Първоначално замлъкна и след това тръгна леко към баба Ц. и тя продължи „Ще отидеш там, където е мястото на крадците“. Той още повече се засегна и тръгна към нея да види какво се случва. Тя тръгна да се прибира с думите „Крадец“, „Алкохолик“ и „Шизофреник“. Тя се прибра навътре. Ние останахме навънка. На вуйчо му стана страшно неудобно. И на баба ми също. Вуйчо се изчерви, стана му лошо. Той отиде при комшиите. Те са доктори – отсреща където си беше спрял колата. Той излезе комшията и попита: „Какво става тука? Какви са тези работи? Какви са тези крадци“. Вуйчо ми му обясни за какво става въпрос. И той му каза „Ела вътре при нас“. Вуйчо ми му каза още вънка, че го боли главата и ще му се пръсне главата. Той влезна вътре при комшиите, те са доктори, между другото. Аз останах вънка и с баба се качихме нагоре, а кума ми си тръгна. Постояхме горе половин, един час горе-долу и със семейството ми трябваше да си тръгваме за Костинброд. Със слизането долу оставих багажа в буса и казах само да отида да видя вуйчо какво прави и да му кажа, че си тръгвам. Вуйчо беше още при комшиите, беше легнал на едно легло. Бяха му дали хапчета и му беше още лошо. И на баба ми ѝ беше лошо. Казах му, че си тръгваме и потеглихме. На следващия ден звъннах на вуйчо и го питах какво става и той каза, че цяла нощ не бил спал, било му терсене и го боляла главата. С баба се чухме, след известно време, точно колко не мога да кажа и тя каза, че ѝ на нея все още ѝ е лошо. Спорът продължавал, ходели по полиции и все още имало главоболия и нерви. Ходят по полиции, заради жалби, дадени от баба Ц. към вуйчо и баба. Вуйчо ми всеки го уважава. Винаги гледа да помогне на всеки. Дори си остава неговата работа, която има, когато си идва за няколко дни или седмица, и гледа да помогне на приятели и на всички. Вуйчо ми нямаше нафта в този ден и не е наливал на никой нафта. Понеже бусът е на фирмата на бащата на жена ми, съм го взел пълен догоре и с уговорката, след това да го напълним за наша сметка и след това отидохме в Костинброд да си го допълним, за да го върнем пълен, имам и фактура. Кумът ми и приятелката му не са идвали друг път. Приятелката на кума ми не познаваше преди този случай вуйчо ми. За първи път го виждаше. След този случай тя е питала дали това, което каза баба Ц. е истина и дали наистина е така и дали продава нафта на всички. Не съм виждал друг в двора на къщата

по време на скандала.

АДВ. К.: Моля да предявите на свидетеля 4 броя снимки, които са приложени по делото.

АДВ. Я.: Не възразявам.

Искането на адв. К. съдът счита за основателно, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРЕДЯВЯВА на свидетеля И. И. 4 броя снимки, приложени към писмения отговор на ответницата.

СВИД: И.: На снимка 3 и 4 ме има. На снимка 3 са баба ми, кума ми и приятелката му и вуйчо ми. На снимка 4 са баба ми, вуйчо ми, аз и кума ми. Колите, които са заснети са на вуйчо. Червената кола е на вуйчо, а бялата - на баба. Това е по документи, иначе карат на обратно колите. Бялата кара вуйчо ми, а червената кара баба ми. В багажника на бялата кола имаше инструменти. Тези коли са паркирани пред къщата на доктора. Тъмната кола е на доктора. Тези снимки, според мен са преди скандала, защото баба Ц. ни снима преди да започне скандала. Тя дойде и реално това беше с излизането й. По време на скандала не е снимала. Разбрах, че на вуйчо не му е добре, че лежи и беше почервенял целият. Когато отидох пред дома му той си беше в нормално състояние, както по принцип. При свършването на скандала той почервеня и му стана лошо.

Заварих вуйчо ми да лежи на легло при докторите, вътре в дома на докторите. Сам отидох в дома на докторите при вуйчо ми. Баба ми остана горе в нашата къща. След инцидента тя не е ходила при докторите. Когато излязох на двора на вуйчо ми други хора не видях. Нямаше миризма на нафта в двора на вуйчо ми. С вуйчо ми се събираме на гости в месеца – два, три пъти. По-често се събираме в Пазарджик. Вуйчо ми не злоупотребява с алкохол. Той е тираджия. Прибира се от път за по два, три дни. Той реално се прибира в месеца два пъти най-много за по два, три дни. Баба ми и вуйчо ми искаха да продават имота, заради проблеми с баба Ц..

Когато започна скандала на улицата вуйчо ми тръгна към баба Ц. и тя започна да го нарича „Алкохолик“ и „Шизофреник“ с бърза походка на прибиране. Вуйчо ми само вървеше срещу нея, нищо не е казал, нито е показвал никакви жестове към нея. Баба ми седеше просто там и нищо не

правеше, вече ѝ беше станало лошо от думите, които баба Ц. говореше преди това. С кума ми се виждаме почти всяка вечер. Приятелката на моя кум не ме е питала мен за проблемите. Питала е кума ми, а той знае от мен.

СНЕМА САМОЛИЧНОСТТА НА СВИДЕТЕЛЯ, КАКТО СЛЕДВА:

М. П. Ш. – роден на 29.01.1970 г. в гр. Панагюрище, живущ в гр. Пазарджик, българин, български гражданин, женен, неосъждан, И. ми е първи братовчед, Ц. ми е майка, с висше образование, работи в БДЖ. Желая да бъда свидетел.

Свидетелят предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 от НК.

Свидетелят обеща да говори истината.

СВИД. Ш.: И. живее на ул. „*****“, на втория етаж. На 15.10.2023 г. мисля, че беше неделя – почивен ден. Понеже беше слънчево и ние отваряме прозорците на терасата, а другата стая се намира над гаража и имаме цяла видимост към съседите отсреща. По принцип тогава са паднали листата и всичко се вижда. Иначе имаме кивита и като е с кивита нищо не се вижда. Бях свидетел на разправия, в смисъл, че само чух, че братовчед ми се заканваше на майка ми, че „Ще ме вкараш в беля“. Леля ми беше и тя до него и го спря, защото братовчед ми тръгна към майка ми, това го видях от терасата, а леля ми – сестрата на майка ми – се обърна към майка ми, че „все мъже не ѝ стигали на нея“. Едното няма нищо общо с другото. След това се оказа, че майка ми е снимала братовчед ми, аз това не го знаех, впоследствие го разбрах. На братовчед ми колата беше срещу нашия двор. Половината кола беше качена отгоре върху тротоара, със задницата и понеже аз вкъщи все готвя и съм все на терасата и като хвърля едно око ми направи впечатление, защо задницата е на тротоара, то няма логика. Предницата беше на пътя, задницата на тротоара и правеха там нещо. Беше племенника на братовчед ми, леля ми и момче и момиче, които не познавам. По принцип не ме интересува, но като видиш, че нещо не е както трябва, ти светва лампичката, че нещо нередно се прави. Братовчед ми е тираджия и постоянно налива нафта в двете си коли от тира. Даже на мен ми е казал като съм го питал някой път „Добре бе човек, ти крадеш от фирмата“. Той работи към „Биомет“. Той ми казва „Това гориво на мен ми се полага“. Даже съм бил свидетел, извинявам се, той ми е гласувал доверие, но вие трябва да придобиете впечатление за какво става въпрос. Ходил съм с него в с. Мрамор, село до София, там им е базата и

съм го виждал как е наливал нафта, преди да издаде камиона. С една щека мери и след това се оказа, че като налял нафта да допълни до максимума се оказало, че е налял сто литра повече, които е можело да ги вземе и се ядосваше, че трябва да ги остави на собственика.

На инцидента, той се ядоса, понеже се вижда от терасата която е остъклена. Братовчед ми тръгна към майка ми. Аз майка ми не я виждам, защото на нас оградата е много висока и като са затворени вратите не се вижда. Видях, че братовчед ми тръгна и чух, че майка ми казва „най-сетне те снимах“, в смисъл, че налива нафта в автомобила. И то не само на него, на съседите, на племенника си налива нафта. В този ден видях как е отворен багажника и понеже резервоара е откъм на съседката вратата, но се виждат движенията, като наляна нафта от туба. Има и петна. Нафтата не може да се измие. Има петна пред нашия гараж, той даже си вкарва и предната част на влекача на тира, когато си налива нафта. Когато тръгна към майка ми, леля ми го спря. Той каза на майка ми „Тая ще ме вкара в беля“. След като той каза това нещо леля ми го спря, защото той тръгна към майка ми. Не съм чул майка ми да изрича думите „Шизофреник, „Крадец“, „Алкохолик“. Тя не използва такива думи. Не съм чул тя да казва „Ще отидеш там, където е мястото на крадците“. Братовчед ми си беше прав през цялото време, нито някой го е придържал. Те после отидоха при съседката и вътре в двора се кикотеха. По принцип съседката говори на висок глас и всичко се чува. Съседката е д-р Светла М.. На улицата бяха братовчед ми И. Ш., леля ми, която му е майка, племенника му И. и момче и момиче на възраст около 20 години, които не познавам. На леля ми не ѝ е станало лошо. Беше озлобена, защото явно ако са ги хванали в грешка тя само тогава се озлобява. Зетят на д-р М. не беше на улицата, даже тяхната врата беше затворена през цялото време. Даже си помислих дали не налива нафта в на д-р М. колата, защото съм виждал да налива на нейния зет и на дъщеря ѝ. Но не съм виждал в този момент да налива нафта в нейната кола. Братовчед ми мисля, че влезе с леля ми, един след друг, при д-р М.. Тяхната ограда е по-ниска и се вижда от терасата. Отидоха, седнаха и започнаха да комуникират и мисля, че д-р М. му даваше някакви идеи за високо кръвно. Да каже, че е вдигнал кръвно от това, което майка ми го е обидила. Майка ми не го е обидила. Майка ми по принцип винаги се е въздържала. След този случай майка ми се прибра вътре. Аз даже не знаех, че е тя и като отворих входната врата откъм улицата, видях,

че е тя. По принцип вратата се притваря, защото има едно куче, което излиза и после гоним. Не съм видял майка ми този ден да полива с каквото и да е кивитата. Тя няма откъде да вземе тази нафта, нашите коли са бензинови. Племенникът ми не мога да кажа дали този ден е бил със семейството си или е бил сам. Имаше един бус. Този бус го видях за първи път. Не съм видял кой кара буса. Момчето и момичето – непознатите, бяха дошли с племенника на братовчед ми. После се оказа, че са му кумове. Видях, че този бус е със СО регистрация и ми направи впечатление и те явно са дошли с него.

Братовчед ми винаги е парадирал с това, че краде нафта и че без наказано я взима. Той не крадял нафтата, а му се полагала и затова я взима. Мен не ме интересува. Той парадираше, че майка ми никога няма да го хване, че краде. Тя сигурно е искала да го снима, за да докаже, че го е хванала. И аз съм могъл да направя това, но не съм, защото все пак той ми е братовчед. Не мога да кажа дали майка ми е подавала информация към икономическа полиция за такива обстоятелства.

АДВ. К.: Моля да предявите на свидетеля 4 броя снимки, които са приложени по делото.

АДВ. Я.: Не възразявам.

Искането на адв. К. съдът счита за основателно, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРЕДЯВЯВА на свидетеля М. Ш. 4 броя снимки, приложени към писмения отговор на ответницата.

СВИД. Ш.: Червената кола е на леля ми. Бялата я кара братовчед ми. Има и една синя, но дали я е продал не знам. Тъмната кола е на съседката. Къщата, до която са спрели колите е на съседката – докторката. Този бус беше спрял пред къщата на съседа от към нашата страна. Освен спрелия бус до него нямаше друга кола. Момчето и момичето мисля, че дойдоха с един стар Мерцедес - кремав. Бусът беше до „***** – отгоре върху тротоара. От прозореца не се вижда мерцедеса. Моята кола е в гаража. И ние качваме колите на тротоара пред нас. Не виждам туби с нафта на снимките. Хората не си говорят на снимка 2, не държат нищо. Според мен обсъждат нещо и действат. Наблюдавах всичко от 10 метра разстояние. Аз съм на първия етаж.

СНЕМА САМОЛИЧНОСТТА НА СВИДЕТЕЛЯ, КАКТО СЛЕДВА:

А. М. Ш.А – родена на 27.11.1994 г. в гр. Пазарджик, живуща в гр. Пазарджик, българка, българска гражданка, неомъжена, неосъждана, Ц. Ш. е моя баба, И. Ш. е първи братовчед на баща ми, със средно образование, в момента не работя, в майчинство съм. Желая да бъда свидетел.

Свидетелят предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 от НК.

Свидетелят обеща да говори истината.

СВИД. Ш.А: Като дата на инцидента не съм много сигурна кога точно беше. Живея в момента с баща ми и с баба ми. Баба ми живее на долния етаж, а ние живеем с цялото семейство на първия жилищен етаж. Моята стая, в която сме с детето, гледа точно към отсрещните съседи. Чувала съм за инцидент между баба ми и И. Ш.. Не съм била пряк свидетел. Сутрин отварям прозорците да си проветрявам. Моят прозорец гледа точно срещу съседите и ми направи впечатление, че са струпани три коли на куп. Едната кола, необичайно беше качена задницата горе на тротоара, а предницата на платното. Тя е бяла на цвят и е на И. Ш.. Другата кола е на майка му, а третата е на съседите. Беше сутрин. Чух, че И. Ш. се разправя с баба ми, защото тя беше излезнала да ги снима, точно както са струпани закуп. И чух, че той казва, че ще го вкара в бяла. Майката на И. също беше навън. Отвън бяха И. Ш., майка му, племенника му, който също е свидетел и това другото момче, което днес беше тук, но не го познавам. Имаше и още едно момиче с тях, него също не го познавам. Не съм разбрала кой кога е дошъл. Направи ми впечатление ситуацията със струпаните коли на едно място, като багажникът на И. Ш. беше отворен. Не разбрах какво прави И. с отворения багажник на автомобила си. От моя прозорец, от моята стая, се виждат точно съседите, където бяха струпани колите. Зетят на д-р М. не съм го видяла там. И. Ш. не съм го видяла да влиза в дома на д-р М.. Не съм чула баба ми да вика на И. „Крадец“, „Алкохолик“, „Шизофреник“. От нейна страна нищо не съм чула да казва, единствено чух той да казва „Ще ме вкараш в бяла“. Тя нищо не е казвала и не го е обиждала. Той тръгна да се ядосва, почервения целия и майка му каза, че ѝ било прилошало. Тя не го е спирала да се разправя. Не съм чула други изрази. Не знам дали впоследствие майка му на И. е посетила д-р М.. Те бързо след случката се разпръснаха и колите вече не бяха в такова положение. Кога си е тръгнал племенникът на И. - не знам. Червената и бялата кола бяха преместени, не веднага, след време. Само тези реплики чух.

Не съм чула майка му да казва нещо.

Баба ми и сестра й П. Ш. и И. Ш. постоянно си имат някакви пререкания. Той постоянно е правел проблеми. Той си беше вкарал целия тир в самата улица и тогава източваше нафта в бутилки от вода. Тя го е хванала в крачка и е помислила, че точно отново налива нафта. Аз не съм видяла да налива нафта. Не съм разбрала от баба дали ги е хванала да наливат точно тогава нафта. По принцип друг път сме хващали да наливат на съседни нафта.

АДВ. К.: Нямам други доказателствени искания. Да се приключи делото. Представям списък с разноските.

АДВ. Я.: Нямам други доказателствени искания. Да се приключи делото. Единствено ще претендирам адвокатско възнаграждение.

СЪДЪТ счита делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. К.: Уважаема госпожо Председател, от името на моя доверител, моля да постановите съдебно решение, с което да приемете, че предявеният иск е допустим и доказан по своето основание и размер. Моля да уважите същия и присъдите на доверителя ми сторените от него разноси, съобразно приложения списък. Моля да ми дадете срок за писмени бележки.

АДВ. Я.: Уважаема госпожо Председател, моля да отхвърлите предявения иск като недоказан и неоснователен. Подробни съображения ще изложа в писмени бележки, в указан от Вас срок. Претендираме разноси.

ОТВЕТНИЦАТА /лично/: Аз съм дълбоко възмутена от скалъпените лъжи от двете момчета, защото разговарях с племенника на И. лично пред него, защото И. си позволява, аз бях 20 години в чужбина, и си позволяваше да ми отправя нецензурни изрази по Вайбър, но в течение на нещата аз си смених телефона. Той си го позволи пак да ги отправя тези нецензурни реплики, включително и сестра ми. Те искат да ми упражняват контрол на личния живот, било то морален. Всичко това доведе до този момент и с всички мои жалби, които подавам в РП и МВР, те усетиха, че чашата прелива от моя страна към тях и решиха не през съответните институции да минат поетапно оплакванията срещу мен, а директно - да предявят иск. Като

гражданин на САЩ това е недопустимо към мен.

На основание чл. 149, ал. 3 от ГПК съдът определя на страните едноседмичен срок от днес за представяне на писмени защиты.

СЪДЪТ обявява устните състезания за приключени и посочва, че ще обяви решение в законоустановения срок.

Протоколът написан в съдебно заседание, което приключи в 12:37 часа.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____

Секретар: _____